

Lovforslaget handler om de mennesker, som ikke har været i nogen aktivering de sidste 12 måneder. Hver enkelt sag bliver taget op, og der lægges en plan for, hvordan den pågældende kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, men det er ikke et spørgsmål om et fast beløb pr. kommune. Det er jo klart, at der bor flere mennesker i København og Århus end i en landkommune, men det er ikke sådan, at beløbet bliver delt ud efter kommunestørrelse. Der bliver faktisk givet et beløb for hver borger, der skal hjælpes, det er sådan, midlerne fordeles.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg vil gentage: Kommunerne venter ikke 1 eller 2 år. Mange kommuner foretager rådgivningsvurderingen og holder samtalen med de mennesker, der modtager hjælp, efter en måneds tid og senest efter 3 måneder.

Det næste spørgsmål, jeg vil stille ministeren, er: Så vidt jeg har læst i dagspressen, har ministeren sagt, at det at få 300 timers arbejde ikke er noget problem, for der er brug for arbejdskraft i rengøringsfirmaer, til avisruter og til jordbærplukning. Hvis det er sådan, at ministeren vil ansætte de mennesker på de arbejdspladser, vil han så også stille krav til arbejdsgiverne og sige, at de er nødt til at ansætte herboende, før de får lov til at hente arbejdskraft fra udlandet? Jeg er helt med på, at der skal stilles krav til de mennesker, der skal arbejde, men hvad med de mennesker, der skal give dem arbejde?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, vi skal gøre os klart, at der er to sider af sagen, når det handler om at komme i arbejde. Den ene side af sagen er, at samfundet – staten og kommunerne – skal hjælpe de mennesker til at få de kvalifikationer, der gør, at de kan komme i arbejde, og den anden side af sagen er, at de mennesker også selv skal være aktive for at få et arbejde. De to ting skal gå hånd i hånd.

Derfor prøver vi også med de 5 mio. kr. at gøre op med tidligere tiders forsyndelser, hvor man ikke rigtig hjalp de mennesker. Hvis man var over 30 år, kunne man få lov til at gå i årevis, uden at nogen hjalp en, men det gør vi op med nu og indfører gentagen aktivering. Her vil jeg i øvrigt gentage, at der findes masser af 300-timers-job i Danmark.

Men så rejser spørgeren en helt anden problemstilling, nemlig: Skal vi så lukke landet for folk, der kommer udefra? Der må jeg sige, at det mener jeg ikke er rigtigt, for vi skal have et åbent samfund, hvor folk kan søge ind og ud. Men det er jo så livsvigtigt, når vi har en højkonjunktur, at vi benytter den til at få de mennesker ud, som ellers vil stå tilbage på perronen, når toget kører. Det er der, jeg synes, at vi har en fælles opgave og en fælles forpligtelse.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Hr. Thomas Adelskov har bedt om ordet som ordfører i anden omgang.

Thomas Adelskov (S):

Der er to ting, der kalder mig op. Det er sådan set ikke, fordi jeg ønsker at forlænge debatten, men jeg synes, at der er noget, vi bliver nødt til at have på det rene.

For det første spørgsmålet om, hvad der blev aftalt i sommer. Ja, der blev lavet en integrationsaftale. Der var en masse diskussioner under integrationsforhandlingerne, om det skulle være 400 timer eller 300 timer, hvilke elementer der skulle med, og hvilke elementer der ikke skulle med. Og vi enedes om en aftale. Såfremt det havde været sådan, at der som en del af den aftale lå et bilag, så havde der i aftaleteksten været henvisning til et sådant bilag.

Jeg er bare nødt til at sige, at vi enedes om at ville erstatte den såkaldte forklædeydelse, altså det der forsørgertillæg til ægtefæller, der er hjemmegående, og det bliver givet til gifte arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagere. Vi har nu en diskussion om den såkaldte matchgruppe 4, og vi har jo også lige hørt ministeren bekræfte fra talerstolen, at matchgruppe 4-personer ikke er arbejdsmarkedsparete. Nej.

Derfor aftalte vi også i sommer, at personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå ordinær beskæftigelse, ikke er omfattet af regler om bortfald af kontanthjælpen. Hvis man er så svag og dårlig, at man ikke er arbejdsmarkedsparete og man ikke kan honorere et beskæftigelsesmæssigt krav, så skal man heller ikke omfattes af kravet om 300 timer.

For det andet undlod beskæftigelsesministeren i sin besvarelse fuldstændig at forholde sig til det, som jeg i min ordførertale også påpegede, nemlig det retssikkerhedsmæssige problem, der er omkring de 300 timer. Altså det, at en per-